

#ПНПУ_історії_боротьби_що_надихають Раніше не могла подумати, що доведеться брати до рук зброю: Ольга Матвієнко про службу в ЗСУ

Ольга Матвієнко добре відома полтавцям як журналістка. За 9 років роботи в місцевих виданнях вона полюбилася читачам не лише цікавими публікаціями, а й патріотичною позицією, любов'ю до України, вимогливістю до себе і до оточуючих.

У 2011 р. Ольга Матвієнко закінчила факультет філології та журналістики Полтавського національного педагогічного університету імені В. Г. Короленка, здобула кваліфікацію вчителя української мови і літератури та зарубіжної літератури, редактора освітніх та літературних видань. Після завершення університету працювала у виданні «Коло. News», з 2014 р. багато писала про війну на сході України, про наших захисників.

«Висвітлювала події тероборони на мирних територіях і сама долучалася до навчань: там і тактика, і поводження зі зброєю, і тактична медицина. Неодноразово виїжджала працювати з бойовими підрозділами в район АТО, а пізніше – ООС. Писала про волонтерів і сама волонтерила», – так розповідає про цей аспект журналістської роботи дівчина. Сьогодні вона разом із чоловіком Сергієм воює в одному з підрозділів Збройних сил України. До військкомату пара прийшла добровольцями у перші дні війни.

Дівчина зізнається, що раніше не могла подумати, що доведеться брати до рук зброю, бо працювала з диктофоном і фотоапаратом, але вирішила, що зараз зі зброєю буде ефективнішою.

До війни Ольга захоплювалася туризмом, скелелазінням, підписники її сторінки милувалися фотографіями краєвидів, природи, батьківського

саду. Сьогодні на її сторінці не часто з'являються нові дописи, здебільшого це пости вдячності волонтерам.

Ольга дуже спокійно говорить про свою «роботу», вона свідомо свого вибору: «Доки була локальна війна на Донбасі, ми жили більш-менш спокійно в мирних містах. Розуміли, що війна триває, але вона – далеко. Ми гуляли, каву пили, салюти пускали, ходили на дискотеки. Жителям Донбасу було куди втікати. А зараз тікати нема куди. Якщо втечемо, України не буде».

Після Перемоги дівчина мріє вирощувати овочі й фрукти у невеликому фермерському господарстві своїх батьків, а також серйозно зайнятися пошиттям виробів зі шкіри.

Ми дякуємо нашим відважним захисникам. Чекаємо Ольгу і її чоловіка Сергія вдома, бо у них ще дуже багато роботи на нашій рідній землі. Бажаємо якнайшвидшої Перемоги і мирного життя під українським небом.

Фото із фб-сторінки Ольги Матвієнко

Публікація підготовлена в рамках інформаційного проєкту #ПНПУ_історії_боротьби_що_надихають, присвяченого захисникам і захисницям України.

Наш університет – це, не стіни, а насамперед люди, у той чи той спосіб пов'язані зі своєю Alma mater. Викладачі, співробітники, здобувачі освіти, випускники різних років боронять нашу Батьківщину від ворога, кожен на своєму фронті захищає Україну. Їхні історії надихають, а вчинки і праця варті наслідування.